

Prof. dr hab. inż. kpt.ż.w. Adam Weintrit – kandydat na Rektora Uniwersytetu Morskiego w Gdyni

Prof. Adam Weintrit jest specjalistą w dyscyplinie naukowej Geodezja i kartografia oraz Transport (obecnie: Inżynieria lądowa i transport), związanym z Uniwersytetem Morskim w Gdyni od 40 lat (student Wydziału Nawigacyjnego 1980-1985, pracownik Wydziału Nawigacyjnego 1985-2020).

Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w 1992 roku uchwałą Rady Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, a w 2004 roku ta sama Rada Naukowa nadała mu stopień naukowy doktora habilitowanego, również w dyscyplinie Geodezja i kartografia. W 2016 roku uzyskał tytuł profesora nauk technicznych.

Po ukończeniu studiów podjął pracę w Instytucie Nawigacji Morskiej Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni na stanowisku asystenta, a od 2016 roku jest zatrudniony jako profesor zwyczajny UMG. Od roku 2003 (z przerwą w latach 2017-2019) jest kierownikiem Katedry Nawigacji, a w latach 2008 -2016 był Dziekanem Wydziału Nawigacyjnego.

Jest autorem ponad 300 publikacji o tematyce morskiej, dotyczących bezpieczeństwa żeglugi, transportu morskiego, nawigacji, w tym 15 pozycji książkowych i monografii naukowych, m.in. wydane w języku angielskim podręcznika *"The Electronic Chart Display and Information System (ECDIS). Operational Handbook"*, zalecanego przez IMO oraz IHO. Pod jego redakcją ukazało się kilkanaście monografii wydanych w prestiżowym wydawnictwie Taylor & Francis Group. Członek wielu komisji, rad i towarzystw naukowych oraz zawodowych w kraju i za granicą, m.in. RIN, NI, IMSF, PNF, PSTT, SKŻW, PTN, PTBN, PTK, SHM RP, MENSA. Za wkład w rozwój nawigacji morskiej uzyskał prestiżowy tytuł FRIN – *Fellow of The Royal Institute of Navigation* (1995) oraz tytuł FNI – *Fellow of the Nautical Institute* (2008). Ekspert Międzynarodowej Organizacji Morskiej IMO, członek delegacji polskich na sesje podkomitetów NAV, STW i NCSR, członek grup roboczych IMO ds. ECDIS, INS/IBS, prezentacji informacji nawigacyjnej, urządzeń radarowych, AtoN AIS oraz e-Navigation, współautor kilkudziesięciu dokumentów prezentowanych na forum IMO, współautor Kursu modelowego IMO 1.27 *Operational Use of ECDIS* oraz Międzynarodowej Konwencji STCW w części dot. symulatorów ECDIS. Jest członkiem (z wyboru) Komitetu Transportu Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącym Sekcji Transportu Wodnego. Współtwórca i Przewodniczący organizowanej cyklicznie co dwa lata międzynarodowej konferencji naukowej "TransNav", redaktor naczelny (Editor-in-Chief) wydawanego od 2007 roku w języku angielskim kwartalnika *"TransNav, the International Journal on Marine Navigation and Safety of Sea Transportation"*, Associate Editor „*The Journal of Navigation*”, Editor-in-Chief „*The Journal of International Maritime Safety and Environment Affairs*” (JIMSEA), Member of Editorial Committee “*The Archives of Transport*” oraz “*WMU Journal of Maritime Affairs*”.

Wypromował dwóch doktorów, a obecnie opiekuje się kolejnym doktorantem. Był uczestnikiem oraz kierował realizacją wielu projektów naukowo-badawczych krajowych i zagranicznych finansowanych m.in. przez NCN, NCBR (dawniej KBN, MNiSW), UE, IAMU i Nippon Foundation. Był recenzentem w 10 przewodach doktorskich (AMW, PW, PG, AMS, UMG, UiT) oraz w 9 przewodach i postępowaniach habilitacyjnych (AGH, PW, UTH, UMG), a także wielu książek, skryptów i kilkuset artykułów naukowych. Jest członkiem redakcji i rad

programowych wielu czasopism specjalistycznych oraz komitetów naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych.

W uznaniu oryginalnych osiągnięć naukowych został wyróżniony 18-krotnie Nagrodą Rektora oraz dwukrotnie otrzymał nagrodę Ministra. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązowym, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Brązowym Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, Złotym Krzyżem Honorowym Związku Piłsudczyków Rzeczypospolitej Polskiej oraz Brązową Odznaką „Zasłużony Pracownik Morza”.

W czasie trwania jego dwóch kadencji dziekańskich (2008-2016) Wydział Nawigacyjny uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie Transport, przygotowane i złożone zostały wnioski o nadanie wydziałowi uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie Transport oraz do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie Geodezja i kartografia. Z jego inicjatywy zostały uruchomione pierwsze na wydziale studia podyplomowe, zrealizowane zostały dwa duże projekty rozbudowy infrastruktury dydaktycznej Wydziału finansowane z funduszy Unii Europejskiej: modernizacji Planetarium oraz przebudowy przyziemia i sali gimnastycznej w aule – *Auditorium Maximum*, dokończono remont elewacji budynku Wydziału, wprowadzono dwustopniowy system kształcenia na kierunku Nawigacja oraz Transport, uruchomiono nowe specjalności na studiach drugiego stopnia, uruchomiono na Wydziale pierwsze studia podyplomowe, wprowadzono KRK (Krajowe Ramy Kwalifikacji), przywrócono rejs kandydacki na „Darze Młodości” na kierunku Nawigacja, uruchomiono na Wydziale czytelnikę oraz punkt gastronomiczny, nawiązano bliską współpracę z Shanghai Maritime University (regularna wymiana studentów), przygotowano i złożono wniosek projektu RIDAM, w ramach którego uruchomiono kilka nowych laboratoriów na Wydziale, w tym nowoczesny symulator nawigacyjny *Full Mission Bridge K-Sim* firmy Kongsberg, zorganizowano na Wydziale kilka dużych konferencji międzynarodowych: TranNav 2009, 2011, 2013, 2015, 2017, IAMU AGA 12, SSARS 2009-2014, rozpoczęło działalność kilka nowych kół naukowych (w 2010 r. Koło Naukowe „Nawigator”, którego jest twórcą i opiekunem naukowym, zostało wyróżnione prestiżową Nagrodą Czerwonej Róży dla najlepszego studenckiego koła naukowego na Wybrzeżu), zrealizowano kilkanaście dużych projektów badawczych, podniesiono rangę wydawnictw publikowanych przez Wydział (aż pięć wydawnictw znalazło się na liście czasopism punktowanych MNiSW, co było ewenementem w skali kraju). Dzisiaj na tej liście jest kwartalnik TransNav, indeksowany m.in. w bazie danych Web of Science i Scopus.